

Tak nás to láka

Pohoda

1. Biele plachty vozov, dlhé karavány
čas si schová v paměti,
vietor plaché klíčky nových pokolení
rozfúka a odletí,
tak nás to láka hľadať zlaté rúna,
pramene Nílu, kameň mudrcov,
až raz k nám príde, raz príde taká chvíľa,
v duchu zas bežíš s chlapcami ulicou.

2. Biele plachty lodí nové mapy kráslia,
čas nám zase ostarel,
fľaše stroskotancov blúdia v mútnych vodách,
obal z rias ich uzavrel,
tak nás to láka hľadať Eldorádo,
Yettiho stopy, koreň žeň-šenu,
len biela niť ti občas pripomína,
odkiaľ sa ťahá k priviazanému.

R: [: Tam nás to láka, tam nás to vábi,
tam nás to volá, kde drieme svet. :]

3. Staré mŕtve hradby sú zapadnuté v piesku,
letí nad ne kŕdeľ bocianov,
pútnici v svetle ohňov majú mŕkve oči,
hlas hyen sa vtiera do stanov,
tak nás to láka hľadať vodu v púšti,
Noemov koráb, svetlá majákov,
len jedno okno, keď tma sa zhora spustí,
svieti pre nás farbou rovnakou.

R: